

Sielu sairaalassa, Avoin eettinen foorumi (8.4.2013)

Kun päätimme työryhmän kesken osallistua sairaalasielunhoidon 50-vuotisjuhliin tämän foorumin myötä, asetimme tilaisuuden pääotsikoksi sielu sairaalassa. Se joka pysähtyy tarkoin miettimään otsikkoa, huomaa että sanavalinnoistamme heijastuu väkisinkin osittain dualistinen viesti: siis ajatus siitä, että ihminen jakautuu keho-mieli tai keho-sielu tyypillisesti kahteen eri perustavanlaatuisen maailmaan: aineelliseen ja aineettomaan. Onko jako mielekäs, on vuosituhantinen keskustelu, joka haarautuu moniin uskonnollisiin, filosofiaan ja tieteellisiin koulukuntiin. Myös sielu käsitteenä on haastava sen liittyessä niin kiinteästi nykykielessä uskontoon. Olipa vakaumus tahansa, alkuperäinen kreikankielinen sana psykhe, eli suomalaisittain psyke, voidaan tulkita sieluksi, hengeksi tai mieleksi.

Yhteistä keskustelumaaperää keho-mieli keskusteluun saadaan oivallisesti myös kielifilosofiasta: olipa biologisen ja henkisen todellisuuden lopputulema mikä tahansa, on kielellisesti mahdollista ja usein myös mielekästä tarkastella inhimillistä todellisuutta useammasta eri näkökulmasta. Pohjimmiltaan työryhmämme viesti otsikon valinnassa, Sielu sairaalassa, oli muistuttaa siitä, että parhaimmillaan terveydenhuollossa onnistutaan silloin kun ihmistä hoidetaan kokonaisvaltaisesti. Ymmärtääkseni juuri tästä on kyse myös PKSSK:n sloganissa: Meillä välitetään, meillä osataan.

-Mikael Taylor